

27. Přistupiwši pak rjekny k njemu tribun: Praj mi, sy ty Romski? A wón rjekny: Haj.

28. A tribun wotmolwi: Ja sym za wulki pjenjez to krajanstwo docepěl. A Pawol džeše: Ja pak sym (Romski) so tež narodžil.

29. Tuž wotstupichu hnydom wot njeho, kotřiž mějachu jeho čwělować. Tež tribun so naboja, hdyž bě zhonił, zo je romski krajan, a zo bě jeho zwjazać dal.

30. Nazajtra pak cheyjo wěsćišo zhonić, z kotreje winy bu wot Židow wobskoržowany, da jeho wotwjazać, a přikaza, zo bychy so zhromadžili měšnicy a cyła rada, a přiwjedši Pawola staji jeho mjez nich.

STAW XXIII.

Pawol mjenuje před měšnikami a cyłej radu wyššeho měšnika, kotryž bě jeho na hubu dyrić kazał, wobělenu scěnu a zamołwja so, dokelž wědzał njebě, zo je wón wyšši měšnik. Hdyž bě tu prajił, zo je farisej, a wot-mortwych-wstaća dla sudženy, nasta mjez farisejemi a sadducejemi wulka zwada. Bóh Pawola w nocy posylni, wozjewjejo, zo změje tež w Romje wo nim swědčić. Hdyž bě so zhoniło, zo su mnozy so zapřisahali, zo Pawola skóncuja, da jeho tribun wot wojakow přewodžaneho do Caesareje dowjesć k bohotej Felixej, jemu list napisawši.

Pohladaš pak na zhromadžiznu rjekny Pawol: Mužowje bratřa, ja sym ze wšim dobrym swědomjom khodžil před Bohom hač do džensnišeho dnja.

2. Wyšši měšnik Ananias pak poručí tym, kotřiž při nim stojachu, zo bychy jeho na hubu bili.*

3. Tuž rjekny Pawol k njemu: Bóh budže tebe bić, wobělena scěna.* A ty sedžiš, zo by mje sudžil po zakonju, a přećiwo zakonjej kazaš nje bić?

4. A kotřiž tu stojachu, rjeknychu: Wyššeho měšnika Božeho haniš?

5. Pawol pak rjekny: Njewědžach, bratřa, zo je wyšši měšnik. Přetož pi-

sane je: „Wjeřcha swojeho ludu njesměš hanić.“

2. Mójz. 22, 28.

6. Dokelž pak Pawol wědžeše, zo je jedyn džěl sadducejow a druhi farisejow, zawoła w radže: Mužowje bratřa, ja sym farisej, syn farisejow; dla nadžije a horjewstaća mortwych sym ja sudženy.*

Fil. 3, 5.

7. A hdyž bě to prajił, nasta zwada mjez farisejemi a sadducejemi, a zhromadžizna so rozšćěpi.

8. Přetož sadducejowje praja, zo njeje horjewstaće, ani jandžel a duch; farisejowje pak woboje wuznawaju.

Mat. 22, 23.

9. A nasta wulki křik. A někotři z farisejow wstanywši wojowachu (za njeho), prajicy: Ničo zleho njenańdzechmy w tomle ělowjeku; a što, hdy by duch byl k njemu řečal, abo jandžel?*

10. A hdyž bu zwada wulka, naboja so tribun, zo by Pawol wot nich roztorhany byl, a přikaza wojakam, zo bychy dele zešli a jeho wutorhnyli z jich srjedžiny a do twjerdžizny dowjedli.

11. W slědowacej nocy pak přistupi k njemu Knjez a džeše: Budž wobstajny! přetož jako sy wo mni swědčil w Jeruzalemje, tak dyrbiš tež w Romje swědčić.

12. A hdyž bu džen, zeńdžechu so někotři ze Židow, a zapřisahachu so prajicy, zo njebudža ani jěsć ani pić, hač Pawola morja.

13. Běše pak wjacdy dyžli štyrceći muži, kotřiž tule přisahu sćinichu.

14. A ěi přistupichu k wyššim měšnikom a staršim, a rjeknychu: Z přisahu smy slubili, zo ničoho njewoptamy, hač Pawola morimy.

15. Tuž nětko wy z radu tribunej wozjewće, zo by jeho k wam přiwjedł, jako byšće něšto wěsćišeho cheyli wo nim zhonić. My pak, prjedy hač so přibliži, smy hotowi jeho morić.

XXIII. 2. t. r. jako by něšto njepřistojne a njeprawe prajił. — 3. t. r. ty tajenco. — 6. t. r. sym sudženy, dokelž wěrju a so nadžiju, zo wot mortwych wstanjemy a potom budžemy wěčnje žiwi. — 9. t. r. hdy by jeho wučba bójska byla, potom bychmy jemu wěrić dyrbjeli.